

3.2.2. Eksempler på tvangsindgreb som fiskerimyndighederne kan foretage og oplysningspligter, som kan anvendes af fiskerimyndighederne

3.2.2.1. Logbogsoplysninger og opkøberindberetninger

Hele den danske fiskeriforvaltning, herunder ikke mindst kvotestyringen, er baseret på oplysninger, som Fødevareministeriet (Fiskeridirektoratet ifølge den nuværende ressortfordeling) modtager fra fiskere og modtagere af fisk i første omsætningsled om fangst, fangstfarvande, anvendte redskaber mv. Disse oplysningspligter er fastsat på EU-niveau, suppleret med nationalt fastsatte regler, jf. Rådets forordning nr. 2847/93/EØF af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, Kommissionens forordning nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster, bekendtgørelse nr. 892 af 9. oktober 1996 om føring af logbog samt bekendtgørelse nr. 1175 af 17. december 1999 om registrering og kontrol af oplysninger om fisk, der landes direkte og fisk, der importeres. Det overordnede formål med disse regler er at etablere det nødvendige og korrekte grundlag for den fælles fiskeriforvaltning.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at disse oplysningspligter, uanset § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, fortsat kan anvendes af fiskerimyndighederne, også i en situation, hvor f.eks. en fisker konkret er mistænkt for et strafbart forhold, idet reglerne overordnet er fastsat på EU-niveau og har karakter af løbende oplysningspligter, og da oplysningspligterne udelukkende er fastsat for, at fiskerimyndighederne kan foretage fiskeriforvaltningen på korrekt grundlag.

3.2.2.2. Pligt for fiskere og modtagere af fisk til at foretage anmeldelser

Ifølge en række EU-forordninger samt nationalt fastsatte regler har fiskere og modtagere af fisk pligt til at foretage anmeldelser til fiskerimyndighederne. Sådanne anmeldelsespligter vil i de fleste tilfælde være til- og framelinger, typisk ved ind- og udsejling af bestemte farvande, samt forudanmeldelse af landing og losning. Anmeldepligterne har afgørende betydning for udøvelsen af fiskeriforvaltningen, herunder for muligheden for at udøve kontrol med en lang række bestemmelser, f.eks. om fiskeri på grundlag af havdagesystemet.

Da der som nævnt i væsentligt omfang er tale om forpligtelser efter EU-retten, og da der i øvrigt er tale om løbende pligt til anmeldelse af hensyn til myndighedernes opgaver med forvaltning af fiskeriet, vurderer Fødevareministeriet, at disse anmeldepligter fortsat kan anvendes af myndighederne i samme omfang som de oplysningspligter, der er beskrevet ovenfor om pligt til afgivelse af logbogsoplysninger og opkøberindberetninger.

3.2.2.3. Foreløbig beslaglæggelse af ulovlige fangstredskaber mv.

En del af fiskerikontrollens opgaver består i at kontrollere, om anvendte fangstredskaber er lovlige, herunder om de er lovligt anvendt, lovligt placeret samt mærket efter reglerne. Efter fiskerilovens § 132, stk. 2, kan sådanne redskaber konfiskeres. Sådanne redskaber vil normalt blive foreløbigt beslaglagt af fiskerikontrollen med henblik på senere konfiskation, og politiet vil straks blive underrettet i overensstemmelse med §§ 807a, 806, stk. 3, og 802, stk. 1, i retsplejeloven, idet den foreløbige beslaglæggelse sker i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold. De nævnte bestemmelser i retsplejeloven anvendes også ved fiskerimyndighedernes tilbageholdelse af udenlandske fiskerfartøjer, som har været anvendt til ulovligt fiskeri, jf. § 132, stk. 2, i fiskeriloven. Tilbageholdelsen kan kun ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til sikkerhedsstillelse for krav på bødebælb mv. Fødevareministeriet vurderer, at de nævnte procedurer, som foregår i medfør af retsplejeloven, kan fortsætte som hidtil.

3.3. Udvidelse af forældelsesfrist for strafansvar

Der foreslås en udvidelse af forældelsesfristen for strafansvaret for visse overtrædelser i det erhvervs-mæssige fiskeri. I de senere år er forekommet flere sager med større komplekser af ofte systematisk planlagte overtrædelser af fiskerilovgivningen, som ikke har kunnet strafforfølges inden for den 2-årige forældelsesfrist for strafansvaret, som i almindelighed gælder for overtrædelser, hvor strafferammen ikke er højere end fængsel i 1 år, eller hvor straffen for overtrædelserne ikke vil overstige bøde, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Det har specielt været sager, hvor overtrædelserne er blevet afdækket relativt sent ved gennemgang af regnskaber.

Det kan forekomme stødende for retsfølelsen, at de mere systematiske og forberedte overtrædelsessager, som ofte planlægges i et samarbejde mellem fiskere og opkøbere af fisk, på grund af den 2-årige forældel-